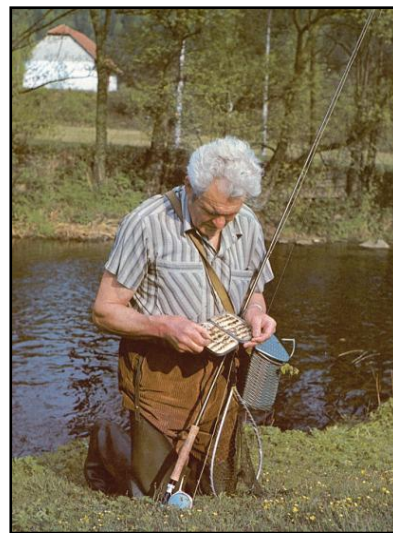

Muškař Zdeněk Šimek (27.10. 1907 – 15.11.1988)

S obavami zde zveřejňujeme tuto vzpomínku na našeho přítele Ing. Zdeňka Šimka. Šimka muškaře! Kolik se asi zase najde kritiků, „komentátorů“, kteří pro svou pochybnou slávu a pověst rybářských vševědů a všude-bylů nebudou váhat ji ztrhat, znectít.

Vzpomeňme nejdříve Zdeňkovy cesty za rybami do světa s muškovým proutkem v ruce. On to přece byl, kdo již před druhou světovou válkou muškařil na Gačce, objevoval pro nás možnosti dobrodružného rybaření u Jihoslovanů a o všechny své výhry i prohry tam se s námi dokázal podělit svými překrásnými texty. A co jeho průkopnická výprava za siveny do Švédska, kde mu byl jeho muškový prut pomůckou k luštění záhady genealogie sivena amerického versus sivena alpského? On to byl, kdo na Mörrumsanu lovil na mušku velké jeseny a pokoušel mořské pstruhy už před téměř šedesáti lety. Na sibiřské Angaře provokoval muškou lenoky a jeho tehdejší výpravy do Mongolska můžeme klidně prohlásit vpravdě za pionýrské. Až do konce života s nadšením vzpomínal muškaření na své – jak nikdy neopomenul zdůraznit – krásné Bukulejce (Zun Bajdrag). Byl to zážitek prožívat se Zdeňkem při večerním promítání diapozitivů jeho vzpomínání, reminiscence na výpravy, a to nejenom muškařské, které mají tak strašně daleko k dnešním zkomercializovaným rybářským „safari“.

Ing. Zdeněk Šimek
Z knihy O rybách a rybárech

A doma, v tehdejší ještě Československu? Tolik prostoru, kdybychom povzpomínali my všichni, kterým svatý Petr dopřál stát s mušáčkem v ruce se Zdeňkem ve stejné řece, tolik prostoru si zde nemůžeme dovolit. Byly to totiž nádherné klukovské cesty za dobrodružstvím, prosycené jeho humorem a moudrostí zralého člověka. Člověka, který VÍ! A protože ví, nevysmívá se, nepoučuje, nenařizuje, vede příkladem. On z nás udělal muškaře, kterým nešlo o centimetry, kilogramy, body. Naučil nás radovat se z prožitého dne s muškovým proutkem v ruce u milované řeky či říčky.

Říkate ještě subimagu jepka, Red Tagu Rudořitka, Marchbrownce Březnovka? Nebo se stydíte za používání českých názvů mušek, jen abyste si nezadali před muškařskými „machry“?! Ano, byl to Zdeněk Šimek, který se svým přítelem vypracovali české názvosloví pro naše muškaře. Kdo nevěří, ať nahlédne do Sborníku z 2. celostátního semináře v Ivančicích, kterého se Zdeněk, tehdy téměř už na dohled konce svého rybářského chodníčku, už osobně nezúčastnil.

Zdeněk Šimek, autor rybářských publikací, beletrie, odborných článků: Lépe to nevystihnu než jak to vyslovil RNDr. Juraj Holčík na záložce knihy O rybách a rybárech, společné to publikaci Zdeňka Šimka s jeho milovaným přítelem fotografem Jánem Dubeněm: „Nie to obyčajný súbor fotografií a sprievodného textu k nim. Je to poéma o rybách a rybárech, o prírode a ľuďoch, ktorí naše vody milujú, zveľaďujú a chránia.“ Ano, všechny jeho texty byly plné poezie, psané krásnou češtinou. „Jako když potůček teče, se musí psát“, říkával.

Končí náš neumělý text, nekončí naše vzpomínání. Plyně na ně navážeme až na náš svatý Petr zavolá, abychom i my přebrodili za Zdeňkem Šimkem na druhý břeh Řeky Života.